

Ontmoetingskerk

De Brink

Zaterdag 4 april 2026

Voorganger: pastor Anouk Helmich
Organist/pianist: Ina Terpstra
M.m.v.: Gelegenheidskoor o.l.v. Ali Gootjes
Lector: Fija Groenewegen en Margrieta Dekker

Inleiding (om in stilte te lezen)

Het is Goede Vrijdag geweest en wij waken. Wachten op het Licht dat terugkomt. Aan het begin van de viering spelen de duisternis van Goede Vrijdag, toen het licht doofde, en de stilte van het graf op Stille Zaterdag, ons nog parten. Wij lezen uit de Bijbelverhalen over hoe God keer op keer licht bracht in de duisternis, een nieuwe toekomst en nieuw begin mogelijk maakte. Zo groeien we toe naar het verhaal van God met dat ene kind van Israël, Jezus. In de doopgedachtenis kiezen we er (opnieuw) voor om de weg van Jezus te gaan. We beamen dit in de geloofsbelijdenis.

De liturgische kleuren zijn paars en wit. Nadat we het verhaal over de opstanding van Jezus hebben gelezen, veranderen we de liturgische kleur. Van in onszelf keren en bezinnen in de paarse kleur naar het wit van opstanding en verbinding.

En in deze nacht, anders dan andere nachten, geven wij uiting aan ons geloof in het 'Licht' dat het duister verdrijft. Wij maken mee hoe het licht van Christus, gesymboliseerd in de Paaskaars, door het donker breekt en als een lopend vuur door de kerk gaat. Daarmee bevestigt deze nacht ons in de verwachting dat er een nieuwe

toekomst, een nieuw begin is.

Voorganger: Gebed voor de Paasnacht

VERHALEN VAN SCHEPPING, BEVRIJDING EN HERSCHEPPING

Lector: Waarom is deze nacht zo anders dan alle andere nachten?

Allen: Omdat wij in deze nacht gedenken

hoe God in elke duisternis het licht doet overwinnen

Voorganger: Daarom lezen we uit het begin van de bijbel

1e Schriftlezing: Genesis 1:1-5 (vertaling Karel Deurloo)

In den beginne schiep God de hemel en de aarde.

De aarde nu was wirwar en wanorde
duisternis over de baaierd
en Gods geest zwevend over de wateren.

God zei:
Er zij licht!
En er was licht.

God zag het licht, het was goed.
God maakte scheiding tussen het licht en de duisternis.

God riep tot het licht:
Dag
en tot de duisternis riep hij:
Nacht.
Het werd avond, het werd morgen, een dag.

lied: **Liedboek 322 1,2,3**

Lector: Waarom is deze nacht zo anders dan alle andere nachten?

Allen: Omdat God in deze nacht zijn volk uit Egypte heeft geleid en droogvoets liet gaan door de zee.

Voorganger: Daarom horen wij uit het boek Exodus

2e Schriftlezing: Exodus 14:15-31 (vertaling Karel Deurloo)

JHWH zei tot Mozes

Wat schreeuw je tegen mij!

Spreek tot de kinderen van Israël
dat ze moeten opbreken.

En jij,

hef je staf op

en strek je hand uit over de zee
en splijt die!

Dan moeten de kinderen van Israël komen
door het midden van de zee, op het droge.

En ik zal het hart van de Egyptenaren moedig en sterk maken,
zodat ze achter hen aan komen
en ik zal mij verheerlijken aan Farao
en aan heel zijn strijdmacht,
aan zijn wagens en zijn ruiters,

De Egyptenaren zullen weten
dat ik het ben, JHWH,
omdat ik mij verheerlijk aan Farao,
aan zijn wagens en zijn ruiters.

De Bode Gods trok weg,

hij die voor het leger van Israël was uitgegaan
en hij ging naar achter hen:
de wolkenzuil trok van vóór hen weg
en ging achter hen staan.

Zo kwam hij tussen het legerkamp van Egypte
en het legerkamp van Israël.
De wolk werd naar de ene kant donkerheid
en naar de andere kant verlichtte hij de nacht
Men kon vanuit het ene legerkamp het andere de hele nacht niet
benaderen.

Mozes strekte zijn hand uit over de zee
en JHWH liet de zee afgaan
door een sterke oostenwind,
heel de nacht.
Hij maakte de zee tot zandbodem.
De wateren spleten uiteen.

De kinderen van Israël kwamen midden in de zee op het droge;
De wateren waren voor hen als een muur
rechts en links van hen.

De Egyptenaren achtervolgden hen
en kwamen achter hen aan,
alle paarden van Faraó, zijn wagens en zijn ruiters,
naar het midden van de zee.

Toen geschiedde het, in de morgenwake,
dat JHWH naar beneden keek op het leger van Egypte
in de zuil van vuur en wolk
en hij bracht het leger van Egypte in verwarring.

Hij liet de wielen van zijn wagens wegglijden en zwaar voortrijden.
Egypte zei:
Ik wil vluchten voor Israël,
want JHWH strijdt voor hen tegen Egypte!

JHWH zei tot Mozes:
Strek je hand uit over de zee
zodat de wateren terugkeren, over Egypte,
over zijn wagens en zijn ruiters.

Mozes strekte zijn hand uit over de zee
en de zee keerde terug naar haar vaste plek
bij het aanbreken van de morgen,
terwijl de Egyptenaren haar tegemoet vluchtten.
JHWH schudde Egypte af, het midden van de zee in.

De wateren keerden terug
en ze bedekten wagens en ruiters,
heel de strijdmacht van Farao,
die achter hen aan was gekomen, de zee in.
Van hen bleef er niet één over.

De kinderen van Israël gingen op het droge, midden door de zee.
De wateren waren voor hen een muur
rechts en links van hen.

Zo bevrijdde JHWH op die dag Israël uit de hand van Egypte.
Israël zag Egypte, het lag dood op de oever van de zee.

Israël zag de grote daad van de hand van JHWH
die hij had gedaan aan Egypte
en het volk was in vrees voor JHWH
en geloofde in JHWH en in Mozes, zijn knecht.

lied: LB 606 1,2,3

Lector: Waarom is deze nacht anders dan alle andere nachten?

Allen: Omdat wij in deze nacht gedenken hoe God naar elke mens omziet

Voorganger: Daarom horen wij uit de profeet Jona

3^e schriftlezing: Jona 2:2-11 (vertaling Karel Deurloo)

Jona bad tot JHWH, zijn god, uit het ingewand van de vis en zei:

Ik riep uit benauwdheid voor mij
tot JHWH en hij antwoordde mij.
Uit de schoot van de dood smeekte ik.
Gij hebt mijn stem gehoord.

Gij slingerde mij in de kolk
in het hart van de ziedende zee
een stroom had mij omgeven.
Al uw baren en uw golven
over mij gingen ze heen.

Ik echter zei: Al ben ik verdreven
weg uit de plek voor uw ogen
toch blijft mijn blik gericht
op uw heilige tempel.

Mij omvingen wateren, verstikkend
de oervloed had mij omgeven.
Wier was gewonden om mijn hoofd
het riet van de zee.

Naar de tenen der bergen was ik afgedaald.
De aarde, haar grendels dicht over mij voorgoed.
Gij haalde mijn leven omhoog
uit de groeve, JHWH, mijn God.

Toen in mij mijn ziel bezweek
was ik u, JHWH, gedachtig
toen kwam tot u mijn gebed
naar uw heilige tempel,

Wie zich houden aan ijle idolen
laten varen de trouw voor zichzelf

maar ik, met luide dank
zal ik slachtoffers brengen aan u.
Geloften, door mij gedaan, los ik in.
De bevrijding is van de JHWH.

JHWH sprak tot de vis en die spuwde Jona uit op het droge.

Lied: 155 alle coupletten

Lector: Waarom is deze nacht zo anders dan alle andere nachten?

Allen: Omdat Jezus Christus onze Heer
in deze nacht de boeien van de dood verbrak en uit het graf is
opgestaan.

Voorganger: Daarom horen wij uit het evangelie volgens Lucas

4^e Schriftlezing: Lucas 24:1-12 (vertaling Jaap Goorhuis)

Op de eerste dag na de sabbat,
vroeg in de morgen,
gingen zij naar het graf.

Zij brachten de specerijen die zij hadden klaargemaakt mee.

Zij vonden de steen weggerold van het graf!

Zij gingen naar binnen maar vonden het lichaam van de heer Jezus niet.

Het geschiedde, toen zij hierover in verwarring waren, zie: twee mannen kwamen bij haar staan, in blinkend wit kleed.

Zij werden bevreesd en bogen hun aangezicht naar de aarde.

Zij zeiden tegen haar:

Wat zoekt u de levende bij de doden?

Hij is hier niet, hij is opgewekt.

Herinnert u hoe hij tot u gesproken heeft toen hij nog in Galilea was en zei:

de mensenzoon – die moet worden overgeleverd
in de handen van zondige mensen
en gekruisigd worden
en op de derde dag opstaan.

Zij herinnerden zich zijn woorden.

Zij keerden om bij het graf vandaan en berichtten dat alles aan de elf en aan alle anderen.

Het waren Maria Magdalena, Johanna en Maria van Jacobus en de anderen bij haar.

Zij vertelden dat aan de apostelen.

Maar het leek hen onzin, deze woorden en zij geloofden haar niet.

Toch stond Petrus op en rende naar het graf.
Hij bukte zich en zag alleen de linnen doeken.
Hij ging weer terug en verwonderde zich over wat geschied was

Lied 594 Wachters op de morgen

Tijdens dit lied wordt de nieuwe Paaskaars binnen gebracht door de Diaken en de ouderling van dienst.

Lied 600 Licht ontloken aan het donker (alle coupletten)

Tijdens dit lied verwisselen we de liturgische kleur van Paars naar Wit
En worden onze kleine kaarsjes ontstoken aan de paaskaars.

VERNIEUWING VAN DE DOOPBELOFTE

Voorganger: In onze kerk is de doop het symbool van licht door de duisternis heen, van bevrijding vanuit de benauwdheid. In de doop gaan we symbolisch met Jezus mee onder in de dood om boven te komen als nieuwe mensen, opgestaan, bevrijd, mensen midden in het leven.

Al vanaf de vroege kerk is het de gewoonte dat er in de paasnacht gedoopt wordt. De doopdienst duurde de hele nacht en pas tegen het einde van nacht werd er gedoopt. De dopelingen keerden zich dan eerst naar het westen de plek waar de zon onder gaat, de plaats van de duisternis, ze vertelden wat ze daar wilden achterlaten. Daarna keerden ze zich naar het oosten, de plek waar de zon opkomt om daar de geloofsbelijdenis uit te spreken.

Vanavond vernieuwen we hier met elkaar onze doopbelofte. Dat betekent dat we hier vanavond met elkaar uitspreken dat we door de dood heen kiezen voor het leven, voor de opstanding. Iedereen die daar vanavond opnieuw voor wil kiezen of voor de eerste keer voor wil kiezen is van harte welkom om mee te doen.

We gaan (voor zover mogelijk) staan en vormen een kring rondom het doopvont.

De diaken giet het water in de doopvont

Doopgedachtenis

Lector: Waarom is deze nacht zo anders dan alle andere nachten?
Waarom slapen wij niet, maar zingen en bidden wij
en waken wij het donker door?

Voorganger: Dit is de nacht, waarin wij worden teruggebracht
naar de oorsprong van onze doop:
Leven is – door het water trekken, diepte onder de voeten hebben.
In de doop zijn ook wij door het water getrokken,
gedragen in de diepte,
bekleed met wit licht,

beademd met nieuw leven.

Een nieuwe naam is over ons uitgesproken.

En die nieuwe naam, kind van God, klinkt telkens weer

Als wij het doopwater horen stromen.

Het is teken van nieuw begin, de angst voorbij, bevrijd leven.

Door onze doop te gedenken, ervaren wij in deze nacht

hoe ook wij weggeroepen worden uit dood en duisternis.

Dankbaar verbinden wij ons, in een nieuwe gehoorzaamheid

en achter ons latend wat donker en kwaad is,

aan Hem die voor ons heeft gekozen

in een verbond van eeuwige trouw

Geloofsbelijdenis (United Church of Canada 1980 Vertaald en bewerkt door W.R. van der Zee in 'Vlam van de Geest. Gebeden uit de oecumene')

Voorganger: Wij zijn niet alleen; wij leven in Gods wereld.

Allen: Wij geloven in God. Die geschapen heeft en schiept,
die gekomen is in Jezus om te verzoenen en te vernieuwen.

Voorganger: Wij vertrouwen op God, die ons roept om kerk te zijn,
om andere lief te hebben en te dienen, om gerechtigheid te zoeken
en het kwade te weerstaan, om Jezus te verkondigen,
de gekruisigde en opgestane, onze rechter en onze hoop.

Allen: In het leven, in de dood, In het leven door de dood heen,
Is God met ons. Wij zijn niet alleen. God zij dank

Vernieuwing van de doopbelofte

Voorganger: We noemen onze namen – In onze namen zijn wij
gekend, door God geliefd – We laten hier vanavond onze namen
klinken opdat we weten dat we geliefde mensen zijn.

U kunt vanuit de kring naar de doopvont komen en daar een
'waterkruis' op uw voorhoofd getekend krijgen met de woorden
'Opgestane mens, kind van God'

Tijdens de vernieuwing van de doopbelofte zingen we herhalend lied
925 Wek mijn zachtheid weer.

Voorbeden, Stil gebed, onze vader

Als acclamatie bij de voorbeden zingen we lied 895 Wij gaan de nacht door.

Slotlied: U zei de Glorie 634 alle coupletten.

Zegen

We verlaten de kerk zingend met onze brandende kaarsjes.

Lied 608 De Steppe zal bloeien (alle coupletten)

